

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.37.185/2026/2.

A tanács tagjai:

dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Darák Péter bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1

(cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Zala Vármegyei Kormányhivatal

Nagykanizsai Járási Hivatala

(cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Józsa Zsanett járási hivatalvezető

A per tárgya:
kapcsolatos közigazgatási jogvita

kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárással

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (15. sorszám)

A felülvizsgálni kért határozat: Veszprémi Törvényszék 2025. december 17-én

kelt 2.K.700.503/2025/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A 2010. november 23-án született kiskorú felperes nevében a jogi képviselője 2025. február 12-én kérelmet (a továbbiakban: Kérelem) terjesztett elő az alperesnél, amelyben a felperes az MMR, dTap revakcináció, HepatitisB vakcináció oltások alóli mentesítés engedélyezését kérte egyebek között arra hivatkozással, hogy az életkoránál fogva ezek az oltások aktuálisak a részére, azonban az alkalmazott oltóanyagoknak nem voltak placebokontrollos, hosszú távú klinikai kísérletei, így azok potenciálisan veszélyeztetik az egészségét és nem ismert - akár potenciálisan halálos végkimenetelű -, hatásokkal bírnak. A Kérelemben az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (3a) bekezdés szerinti kezelőorvosi szakvélemény pótlására 45 napos határidő biztosítását kérte.

[2] Az alperes 2025. február 25-én kelt végzésével hiánypótlásra hívta fel a felperest a hiányzó kezelőorvosi szakvélemény benyújtása tekintetében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontja, 47. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti jogkövetkezményekre való figyelmeztetés mellett, 45 napos határidő biztosításával. A felperes jogi képviselője 2025. február 28-án a hiánypótlásra felhívó végzést átvette, és annak teljesítésével összefüggésben 2025. március 7-én tájékoztatást kért az alperestől a kezelőorvos személye, az érintett oltásokhoz kapcsolódó esetleges mellékhatás bejelentések, illetve a felelősségre vonás tárgyában. Az alperes

tájékoztatását a felperes jogi képviselője 2025. március 30-án átvette, azonban a hiánypótlásra felhívó végzésnek a megadott határidőig, illetve azt követően sem tett eleget.

[3] Az alperes a 2025. április 17-én meghozott ZA-04/NEO/00019-16/2025. ügyiratszámú végzésével (a továbbiakban: alperesi végzés) a felperesnek a kötelező oltás alóli mentesség ügyében indult eljárást megszüntette, tekintettel arra, hogy a nyilatkozattételre nyitva álló határidő eredménytelenül telt el, a felperes a hiánypótlásra felhívó végzésben foglaltaknak, a kezelőorvos által adott szakvélemény csatolására vonatkozó felhívásnak nem tett eleget. Döntését az Eütv. 58. § (3)-(3a) bekezdéseire, az Ákr. 44. §-ára és 47. § (1) bekezdés b) pontjára alapította, valamint részletesen indokolta.

A felperes keresetlevele és perbeli nyilatkozata

[4] A felperes – a törvényes képviselői által meghatalmazott jogi képviselő útján – keresetlevelet terjesztett elő, amelyben elsődleges és másodlagos kereseti kérelmei keretében többek között kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperesi végzés megsemmisítését és az alperesnek a Kérelem szerinti eljárás lefolytatására kötelezését, azzal, hogy az alperes a kezelőorvos fogalmára és személyére vonatkozó konkrét kérdéseit válaszolja meg, és - ha szükséges - a hiánypótlást e körben is pontosan és egyértelműen fogalmazza meg; valamint kérte a Kp. 38. § (1) bekezdés b) pontja alapján annak megállapítását, hogy az alperes jogellenesen szüntette meg az életkorhoz kötött kötelező oltások alóli mentesítési eljárást.

[5] Jogsértésként az Ákr. 2. §-ának, 4-6. §-ainak, 44. §-ának, 47. § (1) bekezdés b) pontjának, 62. § (1) bekezdésének, 81. § (1) bekezdésének, az Eütv. 58. § (3), (3a), (4) és (10) bekezdéseinek, a fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: NM rendelet) előírásainak, az egészségbiztosítási szervekről szóló 385/2016. (XII. 2.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 5. §-a rendelkezéseinek a megsértésére, valamint az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott. Előadta, hogy az alperes eljárása sérti a gyermek testi-lelki jólétéhez és a család önrendelkezéséhez való jogát, ellentétes az Alaptörvény 2025. április 15-től hatályos XVI. cikk (1) bekezdésével.

[6] Állította, hogy a kötelező oltási rendszer alaptörvényellenes, az Alaptörvény II. cikk, VI. cikk, L) cikk (1) bekezdése, XV. cikk (5) bekezdés és XXVI. cikk szerinti rendelkezésekbe ütközik; aránytalan jogkorlátozást jelent és nem érvényesül a szülői döntési jog sem az egészségügyi kérdésekben, ami által sérül a gyermek lelki fejlődéséhez való joga is. Az Alkotmánybíróság normakontroll eljárásának kezdeményezése iránti indítványt terjesztett elő az Eütv. 57.-58. §-ai, különösen az Eütv. 57. § (2) bekezdés a) pontja, valamint az NM rendelet 4. §-a, 11. § (1)-(2) bekezdései alaptörvényellenességének megállapítása érdekében. Előadta, hogy az emberi méltóság jogának, a testi önrendelkezés, valamint a gyermekek mindenképp felett való joga alapján, e részletszabály (fertőző betegségek, kötelező védőoltás elrendelése) miniszteri rendeletben történő meghatározása többek között az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe is ütközik. Hivatkozott továbbá a Kúria

Kfv.VI.37.049/2022/6. számú eseti döntésének [40] bekezdésében írtakra, valamint törvényszéki és ítéltáblai határozatokra.

[7] A perbeli nyilatkozatában bejelentette, hogy a kezelőorvosi szakvélemény mint a jogszabály által megkívánt nyilatkozat pótlása iránt polgári peres eljárást indított.

A jogerős ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában elsősorban leszögezte: abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontjának helytálló alkalmazásával döntött-e az eljárás megszüntetéséről, mivel a Kérelem érdeme tekintetében az alperes nem határozott.

[9] Indokai szerint a hatósági eljárás a felperes kérelmére indult, aki a Kérelemhez kezelőorvosi szakvéleményt nem csatolt, annak benyújtásához maga is kérte határidő biztosítását, ezért az alperes – az Ákr. 44. §-a alapján – jogszerűen hívta fel a felperest a hiányosság pótlására, az Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezményre való figyelmeztetés mellett. A felperes állításával szemben az alperes a hiánypótlásra felhívó végzésében egyértelműen, jogszabályhellyel alátámasztva pontosan megjelölte, hogy az Eütv. 58. § (3a) bekezdése alapján mit kellett volna pótolni és a tájékoztatása is kimerítő volt (megadta az Eütv.-ben meghatározott kezelőorvos fogalmát, az érintett oltásokhoz kapcsolódóan bejelentett esetleges mellékhatásokra vonatkozó tájékoztatások hivatalos elérhetőségét, a kötelező védőoltások tudományos hátterét és kiemelte az Alkotmánybíróság 34/1994. (VI. 24.) AB határozatának lényegi tartalmát).

[10] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a hiánypótlásra nyitva álló 45 napos határidő 2025. április 14-i lejártáig és azt követően sem nyújtotta be a kezelőorvosi szakvéleményt, ami az Eütv. 58. § (3a) bekezdésében előírtak alapján a mentesítési kérelem olyan kötelező melléklete, amelynek hiányában a kérelem nem volt elbírálható. Ezért az eljárás Ákr. 47. § (1) bekezdés b) pontja szerinti megszüntetésének volt helye, azzal, hogy az eljárás hivatalból történő folytatására az alperes – ezt előíró jogszabályi rendelkezés hiányában – nem volt köteles. Hangsúlyozta, hogy a felperes perbeli nyilatkozata azt erősítette meg, hogy nem rendelkezett a mentesítés indokoltságát alátámasztó kezelőorvosi szakvéleménnyel, ugyanis annak pótlása iránt polgári peres eljárást indított. Kiemelte, hogy a felperes állította az Alaptörvény II. cikk, a VI. cikk, a XVI. cikk (1) bekezdés, a XXIV. cikk, az L) cikk, az Eütv. 58. § (3), (3a), (4), (10) bekezdéseinek, valamint az NM rendelet és a Korm. rendelet 5. §-a rendelkezéseinek megsértését, de nem részletezte a konkrét alperesi jogsértéseket, így azokat érdemben nem vizsgálhatta. Visszautalt arra, hogy a per tárgya nem a mentesség iránti kérelem tárgyában hozott érdemi döntés volt. Továbbá a felhívott törvényszéki és más bírósági ítéleteket, végzéseket nem kellett figyelembe vennie, mert azok a jelen jogvita tárgyától eltérőek, és nem tartoznak a Kúria precedensdöntései körébe.

[11] Nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróság megkeresését sem. Utalt az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) számú AB határozatában foglaltakra, kiemelve, hogy az Alkotmánybíróság már állást foglalt az életkorhoz kötötten kötelező védőoltások hazai szabályozásának és intézményi rendszerének alkotmányosságát, az emberi élethez és

méltóságához való joggal való összeegyeztethetőségét illetően. Mivel ezen AB határozat meghozatala óta sem a jogi szabályozás, sem az orvostudomány állása, sem pedig a társadalmi érdek nem változott, alkotmányossági aggály a hivatkozott – és a jelen perben alkalmazott – jogszabályi rendelkezések kapcsán nem merült fel.

A felülvizsgálati kérelem

[12] A felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet ellen, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte (lényegében a közigazgatási cselekményre kiterjedő hatállyal) az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésével.

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontjaira hivatkozott.

[14] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja körében előadta, hogy a joggyakorlat továbbfejlesztése szükséges az Ákr. 44. §-a és 47. § (1) bekezdés b) pontja egymáshoz való viszonyának értelmezése körében. A bírói gyakorlat nem egységes abban a kérdésben, hogy az eljárás megszüntetésének alkalmazásához szükséges-e a felróhatóság vizsgálata, illetve, hogy a hiánypótlás objektív akadályá kizárja-e a megszüntetést. Álláspontja szerint a Kúria iránymutatása nélkül a jogalkalmazás formális irányba tolódhat el.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja tekintetében kiemelte, hogy az ügy különleges súllyal is bír, mivel a közigazgatási eljárás megszüntetésének gyakorlata közvetlenül érinti az érdemi jogvédelemhez való hozzáférést olyan ügyekben, ahol az eljárás kimenetele személyes és alapjogi érintettséggel jár; a jelen esetben a kérdés túlmutat az egyedi tényálláson, és a közigazgatási jogvédelem alkotmányos kereteit érinti.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja körében pedig arra utalt, hogy a befogadás indokolt, tekintve, hogy valószínűsíthető az alapvető eljárási jog sérelme. Kiemelte, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog megköveteli, hogy az eljárás megszüntetése ne váljon automatikus jogkövetkezménnyé olyan esetben, amikor az ügyfél együttműködési készsége megállapítható, és a hiánypótlás teljesíthetősége vitatott. A jogerős ítélet e körben nem vizsgálta a felróhatóságot, és nem végzett alapjogi mérlegelést, amely az Alaptörvény XXIV. cikk szerinti jog valószínűsíthető sérelmét veti fel.

[17] Az ügy érdemében röviden előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdésében előírt teljes körű felülvizsgálati kötelezettségének: nem vizsgálta érdemben, hogy a hiánypótlás teljesítése objektíve lehetséges volt-e; annak elmaradása a felperesnek felróható volt-e; az eljárás megszüntetése arányos jogkövetkezménnyel minősült-e; az ügyfél együttműködési készsége és jóhiszemű eljárása megállapítható volt-e, valamint, hogy fennálltak-e olyan körülmények, amelyek mellett az eljárás hivatalból történő folytatása mérlegelendő lett volna. Álláspontja szerint, mivel a kezelőorvosi szakvélemény kiadásának megtagadása külön jogvita tárgyát képezte, az a hiánypótlás teljesítésének objektív akadályát

jelenthette. Az Ákr. 44. §-a szerinti hiánypótlás jogintézménye pedig akkor alkalmazható jogszerűen, ha a hiány ténylegesen és reálisan pótolható.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[19] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[20] A Kp. 2025. augusztus 19-től hatályos 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelöni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell.

[21] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatósága körében megjelölt okokat, a felperes előadását, de a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását egyik ok alapján sem látta indokoltnak a következőkre figyelemmel.

[22] Elsőként hangsúlyozza, hogy a befogadásról szóló döntés azt célozza, hogy a Kúria az egyedi ügyek elbírálásában is elláthasson jogegységi funkciót. Erre is tekintettel kiemelendő, hogy a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a támadott bírói határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[23] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, vagyis a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, mellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. jogegységi határozat 1. pont). Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható. A 7/2023. jogegységi határozat szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulata való hivatkozás esetén tehát konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt, hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria Bírószághatározatok Gyűjteményében közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrészt pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat széttartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.45.283/2022/5., Kfv.45.292/2022/4., Kfv.37.077/2023/2., Kfv.37.187/2023/2.) {Indokolás [27] bekezdés}.

[24] A Kúria kiemeli, hogy felülvizsgálati bírósággént a kötelező védőoltások vonatkozásában az elvi jelentőségű jogkérdések tekintetében már állást foglalt, és a bírói joggyakorlat egységes. A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A védőoltás elrendelése nem jár alapjogi sérelemmel, mentesülni alóla kizárólag az Eütv. 58. § (3) bekezdésében foglaltak esetén lehet [Kfv.VI.37.199/2016/13., Kfv.VI.37.049/2022/6.]. A Kúria továbbá több döntésében értelmezte az Alkotmánybíróság e körben meghozott határozatát is, és annak indokolását figyelembe vette a döntésében foglalt érvelés kifejtésekor [Kfv.IV.37.409/2021/6., Kfv.I.37.241/2024/7.].

[25] Megállapítható, hogy a Kúria által kialakított bírószághatározati joggyakorlat tehát hosszabb idő óta következetes és egységes, annak továbbfejlesztése nem indokolt. A felperes felülvizsgálati kérelme ebben a körben ugyanakkor nem is tartalmaz elvi jelentőségű jogkérdést. Az a körülmény, hogy a felperes szerint az Ákr. 44. §-a és 47. § (1) bekezdés b) pontja egymáshoz való viszonyának értelmezése szükséges, illetve, hogy az elsőfokú bíróság eljárása formális jogalkalmazáshoz vezethet, és nem vizsgálta meg az egyes kereseti hivatkozásait, - így a hiánypótlás elmaradása tekintetében a felrőhatóság kérdését, illetve azt, hogy a teljesítés objektív akadályaként minősíthető-e a kezelőorvosi szakvélemény mint jognyilatkozat pótlása iránti külön per, - a Kúria álláspontja szerint az adott tényállás alapján vizsgálható kérdés, de nem tekinthető elvi jelentőségűnek. A felperes nem támasztotta alá az ebben a körben fennálló ellentétes bírói döntések tényét sem; a csak a keresetlevélben felhívott törvényszéki és ítéltáblai döntésekre utalás ennek a követelménynek nem tesz eleget. Megjegyzi a Kúria, hogy a Fővárosi Törvényszék keresetlevélben hivatkozott 7.K.400.463/2025/4. számú ítéletét a Kúria a 2025. szeptember 4-én kelt Kfv.V.37.285/2025/7. számú végzésével hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[26] A Kúria továbbá hangsúlyozza, hogy az egyes kereseti hivatkozásokról való döntés, a jogerős ítélet indokolása úgy is megfelelhet a perrendtartás előírásainak, ha az eljáró bíró a felperesétől eltérő jogi álláspontját lényegre törően, tömören indokolja, illetve az alapjogi

sérelem fennállásának hiányára vonatkozó meggyőződését, és emiatt a normakontroll kezdeményezés elvetését az irányadónak tekintett alkotmánybíróági gyakorlatra történő hivatkozással támasztja alá. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet sem vetett fel olyan elvi jelentőségű jogkérdést, amivel kapcsolatban nem áll rendelkezésre felsőbb bírósági joggyakorlat, és amely a jelen ügyben a joggyakorlat továbbfejlesztését indokoltá tenné, illetve amelynek kapcsán felsőbb bírósági iránymutatásra lenne szükség, vagy amellyel összefüggésben a bírói joggyakorlat nem egységes. Továbbá nem valószínűsíthető az sem, hogy a tárgyi ügy kapcsán a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn.

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti társadalmi jelentőségre, az ügy különleges súlyára alapozott ok vizsgálata tekintetében a Kúria kiemeli, hogy ezen ok alapján a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. Ez a befogadási ok tehát feltételezi, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére jogi hatást gyakoroljon, akár áttételesen is. A perbeli ügy tárgya ugyan a jogalanyok széles körét érinti, kétséget kizáró módon társadalmi jelentőséggel bír, ugyanakkor az előzőekben bemutatottak szerint ebben a körben, az oltási rendszer kötelező volta tekintetében, az ügy érdemi részét jelentő elvi jelentőségű jogkérdésekben kialakult és egységes joggyakorlat áll rendelkezésre. A bírói gyakorlat a hosszú idő óta létező törvényi és miniszteri rendeleti szinten megjelenő jogi szabályozás talaján alakult ki. Szemben a befogadási kérelemben foglalt állítással, a Kúria nem észlelte annak veszélyét, hogy a jogerős ítélet által elfogadott értelmezés ellehetetlenítené a mentesítési eljárások érdemi lefolytatását azokban az esetekben, amikor a kezelőorvosi szakvélemény beszerzésére hiánypótlást kell biztosítani és annak teljesítése időigényes objektív okokból (pl. ha a kérelmező polgári pert indít a szakvélemény mint jognyilatkozat pótlása iránt), illetve, amikor a kérelmező álláspontja szerint ez esetlegesen személyes és alapjogi sérelmet is okozhat. Miként az elsőfokú bíróság kifejtette, a jelen esetben 45 napos határidő állt a felperes rendelkezésére, hogy a kezelőorvosi szakvéleményt pótolja és kimerítő tájékoztatást is kapott az alperestől a felvetett kérdéseivel kapcsolatban. Nem indokolt ezért a felperesi felülvizsgálati kérelem befogadása ezen befogadási ok alapján sem.

[28] A felperes által hivatkozott következő befogadási ok, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. Ebben az esetben a befogadást kérőt indokolási kötelezettség terheli a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján, magát a befogadhatóságot is indokolnia kell. Ennek körében azt kell láttatnia, hogy alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy egyéb eljárási szabályszegés kihatással volt az ügy érdemére. Indokainak az előadásával olyan módon kell kétséget ébresztenie a jogerős ítélet jogszerűségével szemben, hogy ez alapján lényegében valószínűsíthető kell legyen a bírósági döntés jogsértő volta, minden további vizsgálat nélkül is.

[29] A felperes befogadás iránti kérelméből ebben a körben értékelhető érvelés az volt, amelyben egyrészt azt adta elő, hogy az elsőfokú bíróság nem végzett alapjogi mérlegelést, másrészt kifejtette: a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog megköveteli, hogy az eljárás

megszüntetése ne váljon automatikus jogkövetkezménnyé olyan esetben, amikor az ügyfél együttműködési készsége megállapítható, és a hiánypótlás teljesíthetősége vitatott, hanem vizsgálni kellene a felróhatóság kérdését.

[30] A Kúria erre tekintettel hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásakor a felülvizsgálati bíróság nem végezheti el a támadott döntés érdemi felülvizsgálatát, ugyanakkor a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogsértések állítása miatt a következők kiemelését szükségesnek tartja. Az elsőfokú bíróság a támadott végzést jogszerűnek találta, az eljárása során értékelésébe vonta egyrészt azt a körülményt, hogy a felperes a hiánypótlási határidő alatt nem pótolta a kezelőorvosi szakvéleményt. Másrészt figyelemmel volt a törvényszék az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) számú AB határozatban foglaltakra, levonva lényegében azt a következtetést, hogy az ügyben alapjogi sérelmet nem észlelt. Érdemi döntést tehát hozott ebben a körben is, az ezzel kapcsolatos álláspontját levezette. A Kúria utal arra, hogy az Alkotmánybíróság a korábbi AB határozatban foglaltakra támaszkodva kimondta: „[...] kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybírósági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkal szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint az egész társadalmat a járványok megjelenésétől” (3080/2019. (IV. 17. AB határozat, Indokolás [43]).

[31] A felperes ugyan a keresetlevelében utalt az álláspontja szerinti új alkotmányos hierarchiára a gyermekek mindenek felett álló érdekével összefüggésben, de a Kúria kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság érvelésében ez az érdek a 2025. április 15-én hatályba lépett Alaptörvény módosítást megelőzően is mérlegelésre került, amikor az AB kimondta: „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit”. A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntésében megvizsgálta az ügyben előadott felperesi álláspontot, a rendelkezésre álló adatok és tények, körülmények figyelembevételével kialakított jogi álláspontja kitűnik az ítéletéből, következtetései is kiderülnek az indokolásából. Mindezek alapján a Kúria nem azonosított olyan garanciális jogsérelmet, amely az állásfoglalását tenné szükségessé. A felperes által a felülvizsgálati kérelmében előadottak nem alapozzák meg a rendkívüli perorvoslati kérelem befogadását.

[32] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján megvizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontjában foglalt befogadási okot is, az ügyben azonban nem merült fel az Európai Unió jogának alkalmazása, így a befogadásra ezekből sem kerülhetett sor. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okot pedig a felperes nem jelölt meg, a Kúria azt hivatalból nem vizsgálhatta a felet terhelő indokolási kötelezettség miatt.

[33] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a perbeli esetben a felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A kötelező védőoltás alóli mentesítési kérelemre indult eljárás során hozott eljárást megszüntető végzés jogszerűségének vizsgálatára irányuló perben a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaira alapított felülvizsgálati kérelem befogadásának nem volt helye, mert a felvetett kérdések - az oltási rendszer jogalanyok széles körét érintő jogi hatásának az elismerése mellett - nem indokolták felülvizsgálati eljárás lefolytatását, ennek szükségességét nem támasztotta alá a felperes befogadás iránti kérelme.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[37] A Kúria végzése elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 2.

dr. Márton Gizella s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Darák Péter s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő